

OLYMPSPORT

ROČNÍK 55. (2022)

ČÍSLO 2 (190)

ZPRAVODAJ ČESKÉ ASOCIACE
PRO OLYMPIJSKOU A SPORTOVNÍ FILATELII

Ing. Jaroslav PETRÁSEK

1.1.1941-3.8.2022

Vážení členové a přátelé,

dostáváte do rukou mimořádné číslo našeho Zpravodaje. Tentokrát věnované nikoliv významné sportovní události, ale našemu „velkému“ Jardovi Petráskovi, který nás opustil dne 3. srpna 2022.

Byl po dlouhá léta duší společnosti OLYMPSPORT a jejím předsedou v letech 1985-2018, od roku 2018 pak jejím čestným předsedou. Patřil mezi nejvýznamnější filatelické sběratele ve světě, zejména v oblasti olympijské a sportovní filatelie. Jeho zásluhy o olympijské sběratelství byly oceněny medailí Juana Antonia Samaranche, kterou v roce 2012 jako první na světě převzal z rukou jeho syna.

Na stránkách Zpravodaje najdete vzpomínky členů výboru, řadových členů a také přátel ze zahraničí. Z jejich slov cítíme, jak velkou osobností ve světě sportovní a olympijské filatelie Jarda byl. Jeho nezapomenutelný přínos pro Olympsport je prezentován zejména ve vzpomínce Vaška Diviše, který byl v poslední době s Jardou v nejbližším styku. Jak sám s nadsázkou říká, „dělal jsem Jardovi sekretáře“. Určitě vám nebude vadit, že se některé fotografie ve vzpomínkách opakují. Vložili je tam autoři a nebylo by správné do jejich vzpomínek jakkoliv zasahovat.

Já osobně jsem převzal funkci předsedy Olympsportu po Jardovi v r. 2018 - v době, kdy už cítil, že již svému Olympsportu nemůže dávat tolik, jak by sám chtěl. Zůstal však mým mentorem a pokud ne přímo, tak v duchu jsem se ho ptal, zda mé rozhodnutí je správné. I já si dovoluji připojit krátkou konkrétní vzpomínku:

Bylo to v r. 2017, kdy jsem již jako člen výboru odjel společně s Jardou na Světový veletrh olympijských sběratelů do Bratislavy. Na veletrhu byli přítomni téměř všichni současní nejvyšší představitelé současného olympijského sběratelství. Nyní již slova Jardy, jak je uvedl v informaci, zveřejněné ve Zpravodaji:

„Zdravíme se s řadou dalších přátel, které známe z dřívějška, přátelské objetí s presidentem AICO, Romanem Babutem, z Francie dorazil starý dobrý známý Jean Pierre Piquot, až z arizonské metropole Mark Maestrone, ze Španělska caballero a president španělské olympijské akademie, Pablo Galan, bohatě je zastoupená Itálie v čele s presidentem Pasqualem Polem, nechybí ani sekretář AICO Christophe a sestavu doplňují domácí slovenští přátelé. To jsou ti, které známe, Ervín Smažák, Igor Banas, samozřejmě pokladník AICO Branislav Delej (hlavní organizátor Veletrhu), později dorazí z jakési schůze i Peter Osuský, jenomže určitě víc než polovina jsou ti neznámí. Ať už z Číny, Japonska, Indie, Thajska, Turecka, Srbska, Norska, Německa, Chorvatska, Maďarska, Litvy, Rumunska, Holandska, Finska, Monaka, Švýcarska a já nevím odkud ještě“

A proč ho cítuji? Protože jsem se osobně přesvědčil, jakou autoritou v této společnosti sběratelů Jarda byl. A ti zatím neznámí? Ti přicházeli během veletrhu za námi, aby se hlavně Jardovi osobně představili a vyjádřili potěšení z osobního setkání s tak známou osobností.

Jardo, moc nám všem chybíš!

Josef Kočí, Olomouc, 18.9.2022

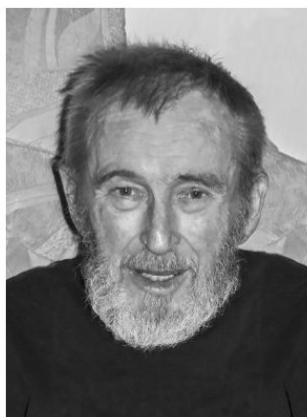

Mark Maestrone, Josef Kočí a Jaroslav Petrásek

Branislav Delej a Jaroslav Petrásek, vpravo přihlíží Peter Osuský

Světový veletrh
olympijských
sběratelů
v Bratislavě 2017

*... mám pádlo pořád těžší
a očím se chce spát...*

S bolestí v srdci oznamujeme
smutnou zprávu, že navždy odešel
naš manžel, tatínek, dědeček,
tchán a pradědeček

pan

Ing. Jaroslav Petrásek

Zemřel tiše po delší nemoci ve středu 3. srpna 2022
ve věku 81 let.

Rozloučení proběhne v úzkém rodinném kruhu.

Blanka

manželka

Eva a Ladislav

dcera a zeť

Jaroslav a Eva

syn a snacha

Monika, Tereza, Kateřina, Anna, Jaroslav a Evelína

vnoučata

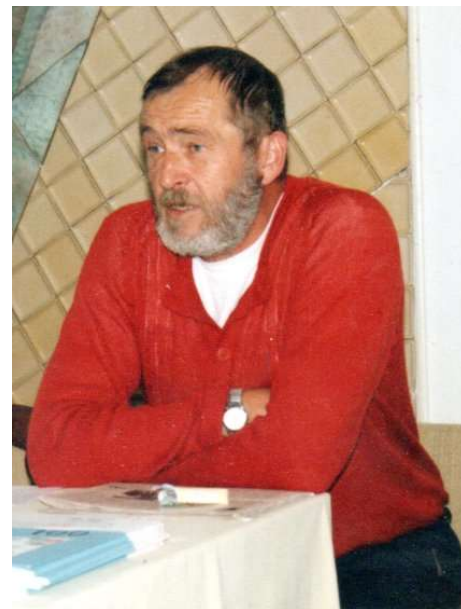
Kája a Thea

pravnučky

Moje vzpomínka na „velkého“ Jardu

Seznámili jsme se v roce 1980 v Českých Budějovicích, asi na historicky největším setkání OLYMPSPORTu, já, filatelistický nováček, Jarda již pokročilý vystavovatel. Našel jsem při pátrání o vzniku naší námětkové sekce (1966) v jednom zápise Komise námětkové filatelie SČF z té doby, že Ing. Jaroslav Petrásek z Českého Brodu požádal o zveřejnění „rozdělení ryb a motýlů ve filatelii“. No, jako vášnivý vodák měl k přírodě vždy velmi blízko. Ve výstavním katalogu filatelistického kroužku Českého Brodu z roku 1963 náš Jaroslav měl exponát „SSSR 1961-1963“ a Jaroslav Justýn „Šachy ve filatelii“. A hádejte, kdo byl iniciátorem této výstavy, předseda Jaroslav Petrásek st., jablko tak nezapadlo daleko od stromu.

V té době měl Jaroslav na starost kolování v OS, čili výměnu přebytků našich členů. Tato balíková forma, kterou začal náš zakladatel Václav Robin Bušek, spočívala v koloběhu objemných zásilek přes poštu, evidenci a kontrolu prodeje a hlavně spousty práce s odesíláním a příjmem balíků. A Jaroslav mě nachytil a tuto činnost mi předal, a takhle to již zůstalo po celou dobu našeho kamarádství, de facto jsem byl jeho externím sekretářem. Kolování skončilo někdy koncem osmdesátých let navýšením poštovního a celá kdysi úspěšná akce ztratila na významu. Jarda byl v té době v OS pověřen vést odbornou skupinu basketbal, volejbal a házená, vznikly z toho naše první a sedmá knihovnička „Basketball I.“ a „Basketbal II.“. Jaroslav měl k basketu blízko, hrál jej za Vysoké školy, chvíli i první ligu. Můj sport byl volejbal, ale na nižší úrovni, a tu slibovanou knihovničku stále odkládám.

Po Jardovi Justýnovi, druhém předsedovi OS, přebírá Jarda tisk a rozmnožování našich zpravodajů a prvních knihovniček. Měl k tomu na průmyslové škole stavební v Dušní ulici, kde učil statiku betonových konstrukcí, vhodné podmínky, ale také hromadu práce nejdříve s redakcí rukopisů a potom se skládáním výtisků. Pamatuji se, že mu pomáhali i kolegové z kabinetu, a také dle možností pražští členové OS. Když Jaroslav v roce 1999 zaslouženě povýšil na ředitele tohoto institutu, přešli jsme na zadávání této práce profesionálním tiskárnám.

Ještě jednu další důležitou vzpomínku. Jardovi jsem vždy, při mé časté návštěvě Českého Brodu, záviděl, že doma vybojoval svoji „trucovnu“. Jeho pracoviště mělo dva velké kancelářské stoly, později i vybavené počítačem s velkou obrazovkou a obětavá žena Blanka toto území důsledně tolerovala. A hlavně zde byly spousty knihoven a regálů plných naší filatelie. Však také obě vnučky, a hlavní sekretářka, dcera Eva, měly dost práce, když přijaly před několika lety úkol tento archiv uspořádat. Jaroslav se ale nevěnoval jen olympijské a sportovní filatelii, zajímaly ho anglické celiny a staré Československo. Redigoval knihu o své osadě na Sázavě „Mazourovské vzpomínání“ a napsal publikaci o rodném městě „Český Brod aneb Dawson City – město mého mládí“. Dalším velkým koníčkem byl bridge, s manželkou Blankou jej hráli nejdříve jednotlivě na soutěžní úrovni, později jako pár na místní úrovni v Českém Brodě. Vždy jsem se v posledních letech divil, že Jaroslav přes svůj zdravotní hendikep vydrží tuto náročnou hru zvládat.

A teď k naší největší společné akci, v roce 1984 v Lausanne MOV založil pod patronací svého předsedy a filatelisty Juana Antonia Samaranche mezinárodní organizaci olympijských filatelistů „FIPO“. Na konci ledna 1985 jsme jmenovitě Jaroslav Justýn, Jaroslav Petrásek a já dostali osobní pozvání od prezidenta MOV, byla to pro nás velká výzva účastnit se zasedání FIPO a současně pořádaného „OLYMPHILEXu 85“,

vše v období od 18. do 24. března. Jenže tehdy platilo pravidlo, musíš dostat od státu výjezdní doložku a na jejím základě tuším možnost koupit 5\$ na den. O prachy nám tolik nešlo, ale souhlas v sešitě na pasovém oddělení v ulici Na Perštýně stále na naše jména nebyl. Požádali jsme tedy písemně sekretariát FIPO o posláni příslibu, že se o nás kompletně postarají, obratem došly pětistránkové elaboráty jak jsme tam nutní, jsou připraveny plakety pro oba Jardy a náš pobyt bude finančně plně kryt. A sám prezident MOV to asi 3x podepsal. Po předání zvacích listin na pasovém se v sešitě nejdříve objevilo jméno Justýn, potom Petrásek ale moje stále ne. Měli jsme jet dvěma auty, já jako řidič s velkým Jardou, starší Jarda se svým švagrem. Asi tři dny před plánovaným odjezdem, objevil Jaroslav P. někoho známého na správném místě, tuším že se to jmenovalo „bankovní ústav“, kde po mém osobním ujištění, že budeme dobře reprezentovat náš stát, světe div se, druhý den v tom ošmataném sešitě stálo i moje jméno.

Z časových důvodů, Jarda Justýn měl vyřídít ještě nějakou neodkladnou záležitost, jsme vyrazili mou Škoda 120 sami směrem na Mnichov. Auto bylo naloženo konzervami a spacáky, tak jak byli našinci zvyklí cestovat, na prodej a výměnu jsme vezli každý nějaké zavazadlo plné východní olympijské filatelie. Abychom neměli problémy s celníky, tak nám přítel Ing.

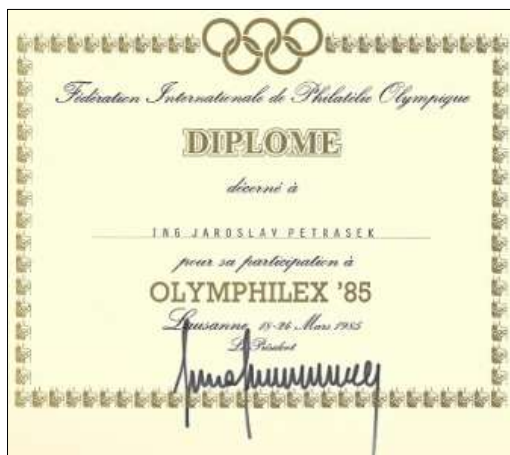
Krajíc jako soudní znalec materiály ohodnotil jako osobní dary pro garanta naší návštěvy, samotného prezidenta MOV. Na naší i německé hranici nebyl žádný štoura, žel na švýcarské Jardova krabice neprošla bdělým okem přítomného celníka, který se bavil neobvyklou přítomností českého auta. Výsledkem bylo tříhodinové zdržení a poplatek 30\$, dárek pro Samaranche do Švýcarska nebyl polehčující argument. A to nás náš stát vybavil 20\$ pro cestu na 4 dny.

Této příhodě předcházel první den cesty, v Mnichově jsme byli provázeni celý večer po slavných pivnicích, na závěr to byl lokál „100 piv“ kde byly i tři naše české lahváče. Příjemná exkurze ale skončila trochu neradostně, předpokládané přespání v březnu někde v teple se nekonalo a nám nezbylo než nocovat v sedě v malé škodovce na parkovišti mnichovského olympijského stadionu. Byli jsme sice jako tematicky na správném místě, jenže Jardových 190 cm silně trpělo. Překvapilo nás, že naše nouzové spaní po krátkém vysvětlení tolerovala i místní policejní hlídka. Ráno se nám podařilo do stadionu proniknout a obdivovat jeho pěkné, velmi členité architektonické řešení.

Další noc jsme strávili u emigrantských kamarádů ve Winterthuru, Jaroslav u našeho člena Arnošta Kassowitzte, já u vodácké dvojice, se kterou jsem se neviděl řadu let. Moje návštěva bylo neočekávané překvapení, vzájemných vzpomínek u lahvinky dobrého

moku dlouho do noci. V Lausanne jsme měli z Prahy objednané ubytování v tehdy ještě pěkném Youth Hostel Jeunotel vedle olympijského parku, sice na studentských palandách, ale s dobrou snídaní a s vědomím, že takhle nějak bývali ubytováni sportovci na historických olympijských hrách. Zasedání FIPO se uskutečnilo v novém sídle Olympijského muzea, mezi řadou dalších byli oba Jaroslavové za svou činnost v olympijském hnutí odměněni plakety předávanými Juanem A. Samaranchem. Setkání olympijských sběratelů se konalo ve velkém bílém stanu na terase muzea, pro nás to byla novinka, tolik spřízněných duší jsme neznali, a na stolech bylo spousty materiálů olympijské a sportovní

filatelie z celého světa, to naše sběratelské srdce plesalo. Jenže naše kapsa byla prázdná, něco se sice prodalo nebo vyměnilo, ale nabídka byla většinou cenově nedostupná. Oba Jardové měli již ve světě své kontakty, takže jejich úlovky byly bohatší. Na expozici Olympijského muzea i samotné město Lausanne ležící u Ženevského jezera nám mnoho času nezbylo, byli jsme tam vlastně jen dva dny. To jsme ale později, po změně režimu u nás, rádi napravili.

Abych dokreslil, jak dopadl náš výlet, po opětovném krátkém přespání ve Winterthuru, jsme v Mnichově našli správný magazín, kde jsme s Jardou koupili tehdy moderní sestavu rádooby stolního počítače značky Sincler a nějaké dárky pro rodinné příslušníky. Jenže byl večer a my jsme museli

dorazit do půlnoci na hranici, abychom splnili termín dle výjezdni doložky. V té době se dalo předpokládat, že nás příště nikam nepustí, kdybychom nedorazili včas. Tehdy ta cesta z Mnichova ve tmě a bez současné navigace nebyla jednoduchá, no výsledkem bylo, že jsem asi 5 km před „čárou“ usnul, Jarda spal celou cestu, a přerazil starý telefonní sloup a skončili jsme na louce. Ujal se nás nějaký našinec žijící v blízké německé vesnici, ráno zařídil traktor, který nás odtáhl na vrchol kopce a my s nabouraným autem sjeli do celního prostoru našeho státu. Jaroslav potom zavolal syna a ten pro nás přijel a rozvezl nás do domovů. Tak neslavně skončil náš výlet, ale asi také měl dobrý vliv na utužení našeho dalšího mnohaletého přátelství.

Příští rok jsme si funkce vyměnili, jeli jsme Jardovým emběčkem, a přibrali Radka Jáska. Opět jsme opakovali jedno přespání v autě, v Lausanne jsme spali spokojeně

v Jeunotelu, a více jsme se věnovali prohlídce úžasného olympijského muzea a výměně na OLYMPHILEXU 1986. Jenže zákon schválnosti, Jardovo starší auto odmítlo z města odjet, a co teď dál. Nakonec se nám podařilo objevit manželskou dvojici původně z Moravy, a ti nám pomohli zařídit opravu a naše cesta pak již potom dopadla dobře. Pozdější zájezdy na OLYMPHILEX v Lausanne v letech 1994 a 1995 v obvyklé sestavě Jarde, Radek a já se konala mým autem, a další hromadné zájezdy v letech 2003 (organizátor Běda Polák) a 2014 (organizátor Palo Ondráška) již byly autobusy, žel velmi nepohodlnými.

Vraťme se ale k Jardově funkci předsedy OS, tu pilně zastával v letech 1985 až 2018, tedy více než 30 let. To jiní prezidenti zdaleka takhle dlouho nevydrží, navíc Jaroslav práci nerozděloval, ale snažil se hodně udělat sám. V posledních letech ho sice silně omezovaly zdravotní potíže, to jsme často řešili propojením počítačů mezi Bílým kamenem a Českým Brodem často i mou osobní návštěvou u Jarde. Za dobu jeho kralování v OS navrhl stovky olympijských a sportovních razítek a přítisků, většinou zařídil jejich realizaci s rytcem a příslušným pracovištěm České pošty.

Velkou zásluhu má Jaroslav v organizaci našich setkání OS, uvědomme si, že za jeho vlády jich bylo více než 60, z toho 7 v Českém Brodě a několik v jeho průmyslové škole. V letech 1983, 1985 v době hluboké totality, se mu povedlo

přivést na naše výstavy konané pro minimální náklady v Muzeu policie, předsedu mezinárodního olympijského výboru Juana Antonia Samaranche. K jeho cti nutno dodat, že si vždy se zájmem prošel celou výstavu, kdežto ministr socialistické tělovýchovy Antonín Himl zůstal raději v občerstvovně. Poslední návštěva předsedy MOV na naší výstavě se uskutečnila v roce 1999.

Jaroslavovi se také hned po sametové revoluci v září roku 1991 podařilo zajistit účast na našem setkání OS výjezdni zasedání členů německé organizace IMOS, včetně jejich předsedy Dietera Germanna. Němci to organizovali ve velkém jako exkurzi po našich sportovních zařízeních, někteří přijeli i se svými manželkami, pro které byl organizován dámský program. Od té doby jsme několikrát v různém složení navštívili jejich velmi pečlivě organizovaná setkání (Winterthur, Bad Aibling, Schwabenheim), poslední společné bylo na hraničním přechodu v Petrovicích v roce 2011. Konalo se jako vzpomínka na první olympijskou štafetu, která vedla přes naše území v roce 1936.

1993- Bad Aibling, zleva Jaroslav Petrásek, Andělín Adolf, Zdeňka Divišová, Josef Kočí a Radek Jásek

1990 - Winterthur, setkání IMOS, zleva Jaroslav Justýn, Jaroslav Petrásek a Arnost Kassowitz

1995 - Lausanne, zleva pánové Ján Habrovský, Jaroslav Petrásek a Václav, Diviš

Jaroslav zastupoval naši OS při jednání s Českým olympijským výborem, byl členem České olympijské akademie a působil jako mezinárodně uznávaný komisař pro olympijskou filatelii. Byl zván na výstavy OLYMPHILEX pořádané většinou při letních olympijských hrách, byl v Barceloně, v Atlantě, kde fandil Hilgertové, v Sydney, z kterého je foto, jak vleče naše exponáty pro tamní výstavu, v Athénách kde jsme byli společně s Radkem Jáskem na basketbale, beach volejbalu a vodním slalomu a v Pekingu, kde se setkal se slovenským zástupcem Ervínem Smažákem.

Musím vzpomenout jeho publikační činnost, je autorem několika našich knihovniček, zejména o Sokole a basketbalu. Velkou prací věnoval sestavení několikadílného Katalogu našich sportovních razítek, s kterým jsem mu formou doplňování a zpřesňování pomáhal. Je třeba vyzdvihnout jeho mravenčí práci při opravách nedokonalých otisků originálních razítek a jejich vkládání do šablony katalogu, včetně popisů. Za tento katalog získal několik ocenění, naposledy při světové výstavě PRAGA 2018.

Někdy okolo roku 2011 se mu podařilo s pomocí studenta ze své školy vytvořit základ našich webových stránek v programu FrontPage 2003, chvíli se jej snažil plnit, ale pak mi je předal se slovy: „Nauč se to !“ (a to byl mladší o půl roku). Plnil a upravoval jsem je až do loňského roku, v současné době máme nové stránky v moderním prostředí WordPress sponzorované a i plněné novým předsedou OS Josefem Kočím.

Jaroslav sestavil několik tematických exponátů o sportu u nás, dodnes je využíváme na filatelistických výstavách jako prezentace činnosti našeho OS. Nesmím zapomenout na několik let se táhnoucí spor se zástupcem MOV Manfredem Bergmanem o tom, že Týden zimních her 1924 v Chamonix byl uznán na VIII. Olympijském kongresu 1925 v Praze jako I. zimní olympijské hry, a to především zásluhou našeho Josefa Rösslera-Ořovského. Přestože je to uvedeno v protokolu technické části kongresu, tak Manfred a potažmo historici z Olympijského muzea v Lausanne to posouvají na rok 1926 na zasedání MOV v Lisabonu

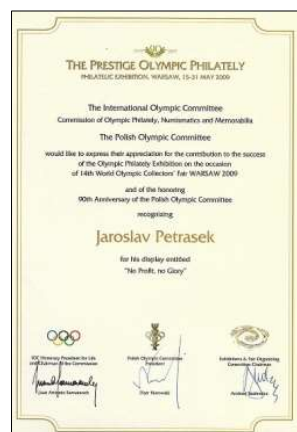
Setkání nestorů olympijské a sportovní filatelie v Českém Brodě zorganizoval Václav Diviš

Největší Jardovo ocenění je udělení medaile „Juan Antonio Samaranch Medal awarded for Olympic Collecting“ které získal 22.6.2012 od Mezinárodního olympijského výboru jako první filatelista na světě, a to za celoživotní úsilí na poli olympijské a sportovní filatelie. Medaili a diplom mu předával syn Antonia Juana Samaranche v sídle MOV.

Jak uzavřít toto povídání, „velký“ Jarda mi i nám bude velmi chybět, bylo to již znát, kdy již jako čestný předseda spokojeně podřimoval při našich jednáních. Před nemocí ale sršel nápady, měl osobní kontakty jak na ČOV, tak i Českou poštu, kde se snažil ovlivňovat sportovní artefakty vydávané touto státní institucí. Měl i kontakty na některé naše sportovní svazy a sportovní novináře, a to při vedení OS využíval. Po osobní stránce budu mít vždy vzpomínku na společné chvíle u jeho pracovního stolu s počítačem, doplněně Blančinou kávou, a vždy s dobrým zákuskem.

kamarád Vašek Diviš

**Dear Jardo, dear philatelic Friend ...
great Olympic collector
“globetrotter”...**

Zanim nasze siostrzane kluby filatelistyki olimpijskiej i sportowej, OLYMPSPORT i OLIMPIJCZYK, celebrowaliśmy 50-lecie polsko-czesko-słowackiej przyjaźni i współpracy podczas spotkania w Pradze w listopadzie 2019 roku, i zanim udałeś się w ostatnią podróż ... wiele w życiu naszych Klubów i w naszych osobistych relacjach się wydarzyło. Wierzę w to, że w tę wieczną podróż udałeś się z bogatymi i arcyciekawymi wspomnieniami z podróży jako filatelista i kolekcjoner olimpijski. Nie tylko byłeś długie lata szefem czeskich i słowackich filatelistów, ale należałeś do międzynarodowej Rodziny kolekcjonerów olimpijskich, jak wielu z nas. Po prostu byłeś olimpijskim „globetrotter” i takim chciałbym Ciebie wspomnieć.

Poznaliśmy się osobiście w 1985 roku, kiedy to usłyszałem na pierwszej wystawie filatelistyki olimpijskiej OLYMPHILEX'1985 w Lozannie zorganizowanej przez FIPO IOC (Fédération Internationale de Philatélie Olympique / Comité Internationale Olympique), że po brawurowej jeździe autem „skodovka”, mimo wypadku drogowego, ekipa filatelistów z ex-Czechosłowacji dojechała z Pragi do Lozanny i eksponaty dojechały na miejsce. Z racji twojego znaczącego wzrostu i słyszalnego języka czeskiego z daleka szybko się odnaleźliśmy i nawiązaliśmy osobisty kontakt, a ułatwiło nam to, że obaj jako inżynierowie budownictwa rozumieliśmy się doskonale.

Wkrótce, nadarzyła się wręcz nieprawdopodobna i niezwykła historia w naszym życiu. W połowie listopada 1989 roku, Jardo z Vaskiem Divišem przyjechali do Warszawy na wystawę filatelistyki olimpijskiej z okazji 70-lecie Polskiego Komitetu Olimpijskiego, w otwarciu której uczestniczył Juan Antonio Samaranch Prezydent IOC i jednocześnie Prezydent FIPO. Jardo i Vasek rezydowali w moim małym mieszkanku w centrum Warszawy. Po długim wieczorze przy pewnym polskim znanym napoju (z trawką) i dyskusji na temat rodzącej się demokracji w Polsce (byliśmy już po pierwszych

**Milý Jardo, milý filatelistický příteli...
velký olympijský sběratelský
“světoběžník”...**

Naše sesterské olympijské a sportovní filatelistické kluby OLYMPSPORT a OLIMPIJCZYK oslavili při setkání v Praze v listopadu 2019 50. výročí polsko-česko-slovenského přátelství a spolupráce a než jsi se vydal na poslední cestu... hodně se stalo v životě našich klubů a našich osobních příběhů. Věřím, že jsi se na tuto věčnou cestu vydal s bohatými a nesmírně zajímavými vzpomínkami na svou cestu filatelisty a olympijského sběratele. Nejen, že jsi dlouhá léta stál v čele českých a slovenských filatelistů, ale patřil jsi jako mnoho z nás do mezinárodní rodiny olympijských sběratelů. Byl jsi prostě olympijský "světoběžník" a takto bych Tě rád zmínil.

Osobně jsme se potkali v roce 1985, když jsem na první olympijské filatelistické výstavě OLYMPHILEX'1985 v Lausanne pořádané FIPO IOC (Fédération Internationale de Philatélie Olympique / Comité Internationale Olympique) slyšel, že po odvážné jízdě v autě „Škodovka“ navzdory silniční nehodě, posádka filatelistů z bývalého Československa, která cestovala z Prahy do Lausanne, exponáty dovezla. Vzhledem k Tvoji značné výšce a z dálky znějící češtině jsme se rychle našli a navázali osobní kontakt, který byl usnadněn tím, že jsme si oba jako stavební inženýři perfektně rozuměli.

Brzy se v našich životech stal téměř neuvěřitelný a mimořádný příběh. V polovině listopadu 1989 přijeli Jarda s Vaškem Divišem do Varšavy na výstavu olympijské filatelie u příležitosti 70. výročí založení Polského olympijského výboru, kterou zahájil Juan Antonio Samaranch, prezident MOV a prezident FIPO. Jarda a Vašek bydleli v mém malém bytě v centru Varšavy. Po dlouhém večeru u slavného polského nápoje (s trávou) a diskusi o vznikající demokracii v Polsku (byli jsme již po prvních svobodných volbách 4. června 1989 a prvním nekomunistickým premiérem byl Tadeusz

wolnych wyborach 4 czerwca 1989 roku i pierwszym niekomunistycznym premierem był Tadeusz Mazowiecki) oraz po rozważaniach - czy i kiedy może nadejść moment wolności dla Czechosłowacji, po nieprzespanej nocy, udaliśmy się na uroczystość otwarcia wystawy. Na wystawę, która o ironio odbywała się w salach Domu Przyjaźni Polsko-Radzieckiej udaliśmy się pieszo w południe 19 listopada 1989 roku. Na naszej trasie był plac z pomnikiem Feliksa Dzierżyńskiego, najbliższego współpracownika Lenina i twórcy sowieckiego NKWD, a w Polsce symbolu krwawego reżimu komunistycznego. Na placu zgromadzony był tłum ludzi przyglądających się demontażowi pomnika tego polakożercy. Stanęliśmy i my na dłuższą chwilę. Jarro i Vasek znowu powtarzali pytanie: a kiedy przyjdzie taki moment usunięcia komunistów z Czechosłowacji?

Po uroczystości otwarcia wystawy olimpijskiej wróciliśmy do domu i rozmawialiśmy o programie ich pobytu na kolejne 2-3 dni w Warszawie. Ciekawi byliśmy, czy będzie relacja z otwarcia wystawy w Polskiej Telewizji, a tutaj szok – zamiast o wystawie, bezpośrednia relacja z Pragi z Vaclavske Namesti, a w obrazie tysiące ludzi i początek Aksamitnej Rewolucji. Decyzja była szybka i tylko jedna – wyjazd.

Jaroslav i Vaska jeszcze wieczornym pociągiem do Pragi. Ale jeszcze **19 listopada 1989 r.** zdążyli zostawić wpis w Kronice KZ OLIMPIJCZYK ...

Jarro, Vasek i ja staliśmy w tym tłumie, gdzieś tam na dole i przyglądaliśmy się demontażowi komunizmu w Polsce; południe, 19 listopada 1989 roku (źródło: nieznane)

Jarro, Vasek a ja jsme stáli v tom davu, tam dole a sledovali demontáž komunizmu v Polsku; poledne, 19. listopadu 1989 (zdroj: neznámý)

Mazowiecki) a zvažovali, zda a kdy může nastat chvíle svobody pro Československo, jsme se po probdělé noci vydali na slavnostní zahájení výstavy. Na výstavu, která se ironicky konala v sálech Domu polsko-sovětského přátelství, jsme šli 19. listopadu 1989 v poledne pěšky. Na naší trase bylo náměstí s pomníkem Felixe Dzeržinského, nejbližšího spolupracovníka Lenina a zakladatele sovětské NKVD a v Polsku symbolu krvavého komunistického režimu. Na náměstí stál dav lidí, kteří sledovali rozebírání pomníku tohoto pojídače. Taky jsme dlouho stáli. Jarro a Vašek zopakovali otázku, kdy přijde okamžik odstranění komunistů z Československa?

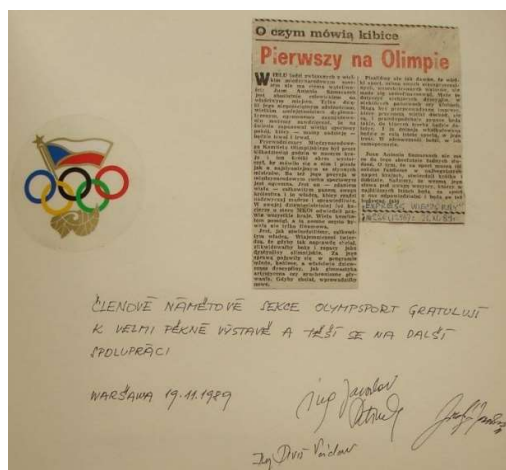
Po slavnostním zahájení olympijské výstavy jsme se vrátili domů a povídali si o programu jejich pobytu na další 2-3 dny ve Varšavě. Byli jsme zvědaví, jestli bude reportáž z vernisáže výstavy v Polské televizi a tady šok - místo výstavy přímá reportáž z Prahy s Václavským náměstím a na snímku tisíce lidí a začátek Sametové revoluce. Rozhodnutí bylo rychlé a bylo jediné – odejet.

Jaroslav a Vašek ještě večerním vlakem odjeli do Prahy. Ale **19. listopadu 1989** se jim podařilo zanechat záznam v kronice KZ OLIMPIJCZYK ...

Relacja z demonstracji na Vaclavske Namesti w Telewizji Polskiej; wieczór, 19 listopada 1989 roku (źródło: nieznane)

Reportáž z demonstrace na Václavském náměstí v Polské televizi; večer 19. listopadu 1989 (zdroj: neznámý)

Te bardzo ważne przeżycia w Warszawie, nie tylko jako kolekcjonerów olimpijskich, pozostały na zawsze w naszej pamięci i tak się złożyło, że następane lata dziewięćdziesiąte były pełne intensywnych kontaktów i współpracy pomiędzy polskimi, czeskimi i słowackimi olimpijskimi filatelistami. Dla historycznego porządku muszę zapisać, że tę współpracę z polskiej strony rozpoczął mój wielki poprzednik Fabian Bura (1913-1996), filatelista-olimpijczyk w latach sześćdziesiątych ubiegłego stulecia był dyrektorem Polskiego Ośrodka Kultury w Pradze i zawiązał pierwsze kontakty z klubem OLYMPSPORT.

W 2002 roku, OLIMPIJCZYK celebrował 40-lecie utworzenia klubu i wpadliśmy z Jardą na pomysł, aby zorganizować mecz przyjaźni w filatelistyce olimpijskiej i sportowej POLSKA-CZECHY podczas międzynarodowej wystawy filatelistycznej PŁOCK 2002 z okazji Międzynarodowych Igrzysk Szkolnych. Z każdego kraju uczestniczyło w zawodach pięć ekspanatów – wynik wypadł blisko remisu.

Tyto velmi důležité zážitky ve Varšavě, nejen ty olympijských sběratelů, zůstaly navždy v naší paměti, a tak se stalo, že následující devadesátá léta byla plná intenzivních kontaktů a spolupráce mezi polskými, českými a slovenskými olympijskými filatelisty. Pro historický pořádek musím poznamenat, že tuto spolupráci na polské straně zahájil můj velký předchůdce Fabian Bura (1913-1996), filatelista-olympionik v 60. letech 20. století, byl ředitelem Polského kulturního centra v Praze a založil první kontakty s klubem OLYMPSPORT.

V roce 2002 oslavil OLIMPIJCZYK 40. výročí založení klubu a s Jardou jsme přišli s nápadem uspořádat přátelské utkání v POLSKO-ČESKÉ olympijské a sportovní filatelii při mezinárodní filatelistické výstavě PŁOCK 2002 u příležitosti Mezinárodních školních her. Soutěže se zúčastnilo pět exponátů z každé země – výsledek se blížil remíze.

Karta pocztowa i kasownik z okazji meczu przyjaźni w filatelistyce olimpijskiej i sportowej POLSKA- CZECHY. Płock, 30 czerwca 2002 r.

Pohlednice a razítko u příležitosti přátelského zápasu v olympijské a sportovní filatelii POLSKO-ČESKÁ REPUBLIKA Płock, 30. června 2002

OLIMPIJCZYK ustanowił Fabiana Burę, pierwszego prezesa klubu swoim patronem podczas uroczystego zjazdu 40-lecia z udziałem Andrzeja Szalewicza prezesa Polskiego Komitetu Olimpijskiego (1989-1996) i zagranicznych gości Jaroslava Petráska (pierwszy od prawej) i Ferenca Kalocsai z Węgier. Płock, 30 czerwca 2002 r.

OLIMPIJCZYK jmenoval svým patronem Fabiana Buru, prvního prezidenta klubu, při jubilejním setkání k 40. výročí za účasti Andrzeje Szalewicze, prezidenta Polského olympijského výboru (1989-1996) a zahraničních hostů Jaroslava Petráska (první zprava) a Ferenca Kalocsaie z Maďarska. Płock, 30. června 2002

Jardo był doskonale znanym kolekcjonerem olimpijskim w Polsce i mam wrażenie, że czuł się u nas znakomicie. Zanim w 2009 roku uczestniczył jako sędzia w jury Międzynarodowej Wystawy Filatelistycznej **BASKETFIL'2009** w Poznaniu, zorganizowanej z okazji rundy eliminacyjnej Mistrzostw Europy w koszykówce mężczyzn EuroBasket 2009, 6.-9.9. 2009 r., był wystawcą i uczestnikiem 14th World Olympic Collectors' Fair WARSZAWA 2009 zoorganizowanych z okazji 90-lecia Polskiego Komitetu Olimpijskiego. Przybyli ponownie do Warszawy Jardo i Vasek, nierozłączna para przyjaciół w filatelistyce olimpijskiej. Te kilka migawek z targów najlepiej oddaje atmosferę radości z filatelistyki olimpijskiej. Jardo był filatelistą sportowym i olimpijskim z krwi i kości.

Jarda był v Polsku známý olympijský sběratel a mám dojem, že se u nás cítil skvěle. Předtím, v roce 2009, byl porotcem Mezinárodní filatelistické výstavy BASKETFIL'2009 v Poznani, pořádané u příležitosti kvalifikačního kola Mistrovství Evropy mužů v basketbalu EuroBasket 2009, 6.-9.9. V roce 2009 byl vystavovatelem a účastníkem 14. Světového olympijského sběratelského veletrhu VARŠAVA 2009 pořádaného u příležitosti 90. výročí Polského olympijského výboru. Jarda a Vašek, nerozlučná dvojice přátel olympijské filatelie, se vrátila do Varšavy. Těchto pár snímků z veletrhu nejlépe odráží atmosféru radosti v olympijské filatelii. Jarda byl sportovní a olympijský filatelista z masa a kostí.

*XIV Światowe Targi Kolekcjonerów Olimpijskich
WARSZAWA 2009. Pan Piotr NUROWSKI Prezes Polskiego
Komitetu Olimpijskiego prezentuje dyplom dla Jardy
PETRÁSKA*

*XIV. Světový veletrh olympijských sběratelů VARŠAVA
2009.*

*Pan Piotr NUROWSKI, prezydent Polského olympijského
výboru, předává diplom Jardovi PETRÁSKOVI*

*Vasek zawsze pełen humoru ... , ale to
para nierozłączka czeskiej filatelistyki
olimpijskiej*

*Vašek vždy srší humorem...,
ale je to nerozlučná dvojka
české olympijské filatelie*

Za udział w wystawie filatelistycznej "THE PRESTIGE OLYMPIC PHILATELY" odbywającej się podczas tych targów otrzymał z rąk Piotra Nurowskiego Prezesa Polskiego Komitetu Olimpijskiego, w obecności Juana Antonio Samarancha Honorowego Prezydenta MKOI, dyplom za prezentację eksponatu "NO PROFIT, NO GLORY" oraz podziękowanie za wieloletnią współpracę z polskimi filatelistami olimpijczykami.

Za účast na filatelistické výstave „PRESTIŽNÍ OLYMPIJSKÁ FILATELIE“, konané v rámci tohoto veletrhu, převzal z rukou Piotra Nurowského prezidenta Polského olympijského výboru za přítomnosti Juana Antonia Samarancha, čestného prezidenta MOV, diplom za exponát "NO PROFIT, NO GLORY" a poděkování za dlouholetou spolupráci s polskými olympijskými filatelisty.

*Jardo „kochał“ swoje pudełka (krabice) z kopertami
filatelistycznymi, Warszawa 2009*

*Jarda „miloval“ své krabice s filatelistickými obálkami,
Varšava 2009*

*... były też wolne chwile na posmakowanie polskiej kiełbasy z
grilla na dachu siedziby Centrum Olimpijskiego PKOI*

*... nechyběly ani volné chvílky k ochutnání polských
grilovaných klobás na střeše olympijského centra Polského
olympijského výboru*

Po Warszawie, jeszcze w czerwcu, Jardo był zaproszony do udziału w pracach jury BASKETFIL - POZNAŃ 2009. Każdy, kto Go znał wiedział, że „kosikova” to ukochany sport Jardo, obok kanoistyki.

Po Varšavě byl v červnu Jardo přizván k účasti na pracích poroty BASKETFIL - POZNAŃ 2009. Každý, kdo ho znal, věděl, že "košíková" je vedle kanoistiky Jardovým milovaným sportem.

Jury podczas pracy na International Philatelic Exhibition „BASKETFIL–POZNAŃ 2009”. Od lewej: Jerzy SKOREK, Ryszard WADOWIAK, Bogumił Cieisielski (Polska) oraz Jaroslav PETRÁSEK (Czechy)

Porota při práci na Mezinárodní filatelistické výstavě "BASKETFIL – POZNAŃ 2009". Zleva: Jerzy SKOREK, Ryszard WADOWIAK, Bogumił Cieisielski (Polsko) a Jaroslav PETRÁSEK (Česká republika)

Oczywiście, nasze relacje z Jardo i OLYMPSPORT polegały na wzajemności, a polscy członkowie OLIMPIJCZYK uczestniczyli w wielu wystawach i zjazdach czeskich przyjaciół, z których relacje były przedstawiane na bieżąco na stronie www oraz w biuletynie klubowym OLYMPSPORT.

Jednakże szczególną uwagę chciałbym zwrócić na naszą wspólną obecność i aktywność w trójce Czechy-Polska-Słowacja. Słowaccy przyjaciele organizowali przedolimpijskie wystawy filatelistyczne w Bratysławie w latach 1996-2008, na których europejscy wystawcy przygotowywali i testowali swoje eksponaty przed tymi wystawami najważniejszymi, jakimi były OLYMPHILEX-y. Jaroslav i ja, uczestniczyliśmy praktycznie we wszystkich edycjach wystaw OLYMPFILA/SLOVOLYMPHILA, albo jako wystawcy, albo jako jurorzy.

Náš vztah s Jardou a OLYMPSPORTem byl samozřejmě založen na reciprocitě a polští členové OLIMPIJCZYK se účastnili mnoha výstav a setkání českých přátel, z nichž reportáže byly pravidelně prezentovány na webových stránkách a v klubovém zpravodaji OLYMPSPORT.

Zvláštní pozornost bych však chtěl věnovat naší společné přítomnosti a aktivitě v trojúhelníku Česká republika-Polsko-Slovensko. Slovenští přátelé pořádali v letech 1996-2008 v Bratislavě předolimpijské filatelistické výstavy, kde evropští vystavovatelé připravovali a testovali své exponáty před nejvýznamnějšími výstavami, jako je OLYMPHILEX. S Jaroslavem jsme se účastnili prakticky všech ročníků výstav OLYMPFILA / SLOVOLYMPHILA, ať už jako vystavovatelé nebo jako porotci.

Za szczególnie ważny uważam nasz udział w porotě 1. Konkursowej Wystawy Filatelistycznej ON-LINE "SPORT-O-NET 2007", której byłeś również pomysłodawcą i szefem.

Jury SLOVOLIMPFILA 2004, Bratislava. Od lewej: Jaroslav PETRÁSEK (Czechy), František SOPKO (Słowacja), Dénes CZSIROK (Węgry), Roman BABUT (Polska), tłumacz, Maurizio TECARDI (Włochy), Vsevolod FURMAN (Ukraina), Josef TEKEL i Miroslav BACHRATÝ (Słowacja)

Porota SLOVOLIMPFILA 2004, Bratislava. Zleva: Jaroslav PETRÁSEK (ČR), František SOPKO (Slovensko), Dénes CZSIROK (Maďarsko), Roman BABUT (Polsko), překladatel, Maurizio TECARDI (Itálie), Vsevolod FURMAN (Ukrajina), Josef TEKEL a Miroslav BACHRATÝ (Slovensko)

Jardo był niewatpliwie podróżnikiem, a odważyć się Go nazwać – olimpijskim globetrotterem. Podróżując z filatelistyką olimpijską przemierzył prawie cały świat, od Atlanty, poprzez Europę, Azję aż na Antypody. Był to szczególny okres rozkwitu dla kolekcjonerów filatelistyki olimpijskiej, kiedy FIPO było w pełnym rozwoju działalności. Międzynarodowa społeczność kolekcjonerów olimpijskich, a szczególnie filateliści, uczestniczyli w wystawach typu OLYMPHILEX o międzynarodowym lub światowym zasięgu organizowanych przy każdych igrzyskach olimpijskich, początkowo letnich, a później również i zimowych od 1988 roku, aż do 2008 roku. Szczególną misję mieli do spełnienia krajowi liderzy klubów należących do FIPO, do których Jardo Petrášek, jako szef czeskiego klubu i wybitny filatelista sportowy z pewnością należał.

Za zvlášť důležité považuji naši účast v porotě 1. ON-LINE filatelistické soutěže „SPORT-O-NET 2007“, které jsi byl také zakladatelem a šéfem.

Jury SLOVOLYMPHILA 2008, Bratislava. Od lewej: Michalis TSIRONIS (Grecja), Jaroslav PETRÁSEK (Czechy), Karl RATHJEN (Niemcy), Jozef OŠKO (Słowacja), Maurizio Tecardi (Włochy), Peter OSUSKÝ (Słowacja), Roman BABUT (Polska), Vojtech JANKOVIČ (Słowacja)

Porota SLOVOLYMPHILA 2008, Bratislava. Zleva: Michalis TSIRONIS (Řecko), Jaroslav PETRÁSEK (ČR), Karl RATHJEN (Německo), Jozef OŠKO (Slovensko), Maurizio Tecardi (Itálie), Peter OSUSKÝ (Slovensko), Roman BABUT (Polsko), Vojtech JANKOVIČ (Slovensko)

Jarda byl bezpochyby cestovatel a troufám si ho nazvat - olympijský světoběžník. Na cestách s olympijskou filatelií procestoval téměř celý svět, od Atlanty, přes Evropu, Asii až k protinožcům. Pro sběratele olympijské filatelie to byl zvláštní rozkvět, když byla FIPO v plném proudu. Mezinárodní komunita olympijských sběratelů, zejména filatelistů, se v letech 1988 až 2008 účastnila výstav mezinárodního nebo celosvětového rozsahu OLYMPHILEX pořádaných na každých olympijských hrách, zpočátku letních a poté i zimních. Zvláštním posláním bylo naplnění národních lídrů klubů FIPO, k nimž Jarda Petrášek jako šéf českého klubu a vynikající sportovní filatelista jistě patřil.

Toast za filatelistykę olimpijską podczas palmaresu Światowej Wystawy Filatelistyki Olimpijskiej i Sportowej, Monet i Memorabilii „OLYMPHILEX 2004”, Ateny, 12-22 sierpnia 2004. Od lewej: Pani Halina BABUT (Polska), Pani i Karl RATHJEN (Niemcy), Peter i Pani OSUSKÝ (Słowacja), Jaroslav PETRÁSEK (Czechy), Pani oraz Sandor KURDICS (Węgry)

Přítitek pro olympijskou filatelii během Světové výstavy olympijské a sportovní filatelie, mincí a memorabilii "OLYMPHILEX 2004", Atény, 12.-22. srpna 2004. Zleva: paní Halina BABUT (Polsko), Karl RATHJEN s paní (Německo), Peter OSUSKÝ s paní (Slovensko), Jaroslav PETRÁSEK (Česká republika), Sandor KURDICS s paní (Maďarsko)

Jardo był jednym z najbardziej doświadczonych komisarzy wystaw i jako członek międzynarodowych jury. Spędziliśmy wiele wspólnych chwil, nie tylko wspomagając się wzajemnie w czynnościach komisarzy, często niespodziewanych, podczas wystaw ATLANTA 1996, SYDNEY 2000, ATHENS 2004, czy też BEIJING 2008, ale również tworząc międzynarodową Philatelic Olympic Family.

Jarda byl jedním z nejzkušenějších výstavních komisařů a jako člen mezinárodních porot. Strávili jsme spolu mnoho chvílí, nejen vzájemnou podporou v činnosti komisařů, často nečekaných, na výstavách ATLANTA 1996, SYDNEY 2000, ATHÉNY 2004 nebo PEKING 2008, ale také vytvořením mezinárodní filatelistické olympijské rodiny.

Igrzyska Olimpijskie i Sport – Wystawa Monet, Znaczków i Memorabilii „OLYMPHILEX 2000”, SYDNEY, 15-28 września 2000. Wycieczka do portu w Sydney dla jurorów i komisarzy narodowych sprzyjała budowaniu więzi i przyjaźni wśród Rodziny Olimpijskiej Filatelistyki. Zdjęcie po lewej: Jaroslav PETRÁSEK, Halina i Roman BABUT, Ervin SMAŽÁK; zdjęcie po prawej: komisarze narodowi - Karl RATHJEN, Ivan LIBRIC, Roman BABUT, Ervin SMAŽÁK, Jaroslav PETRÁSEK

Olympijské hry a sport – výstava mincí, známek a memorabilii „OLYMPHILEX 2000”, SYDNEY, 15.–28. září 2000. Výlet do přístavu Sydney pro porotce a národní komisaře přispěl k budování pout a přátelství mezi filatelistickou olympijskou rodinou. Foto vlevo: Jaroslav PETRÁSEK, Halina a Roman BABUT, Ervin SMAŽÁK; foto vpravo: národní komisaři - Karl RATHJEN, Ivan LIBRIC, Roman BABUT, Ervin SMAŽÁK, Jaroslav PETRÁSEK

Prezentując kilka wspomnień utrwalonych jeszcze na kliszach filmów diapoztywów lub negatywów firm KODAK albo FUJI (kto dzisiaj pamięta rolkę z filmem?), nie chcę stworzyć wrażenia, że bycie komisarzem albo sędzią to tylko liczne atrakcje turystyczne na wystawach i wykwintne kolacje. Tak, to są te bardzo miłe aspekty, ale poza sceną to ciężka praca i szczególna odpowiedzialność.

Tím, že uvádím pár vzpomínek z diapozitivů nebo fotky dodnes dochované na filmových negativěch KODAK nebo FUJI (kdo si dnes pamatuje svitek filmu?), nechci vzbudit dojem, že být komisařem nebo porotcem jsou jen turistické atrakce na výstavách a vynikající večere. Ano, to jsou velmi hezké aspekty, ale mimo jeviště je to dřina a zvláštní zodpovědnost.

Jardo i Roman, chwile relaksu. Praga 2006

Jarda a Roman, chvíle pohody. Praha 2006

Zeljka Libric z Chorwacji, Jardo and Roman. Bratysława 2008

Zeljka Libric z Chorvatska, Jardo a Roman. Bratislava 2008

Prawie wszystkie fotki przedstawiają Jardo, uśmiechniętego i zadowolonego. Był zawsze takim przyjacielem, a na kłopoty był zawsze jego uśmiech i inżynierska porada. Takiego Ciebie zapamiętam !

Téměř na všech fotkách je Jarda usměvavý a šťastný. Vždy byl takovým přítelem a na potíže byly vždy jeho úsměv a odborné rady. Tak si tě budu pamatovat!

Nasze ostatnie spotkanie w październiku 2019 roku w Czeskim Brodzie nie było już tak radosne, chociaż mimo widocznej choroby byłeś bardzo aktywny na rzecz klubu OLYMPSPORT, którego byłeś niekwestionowanym liderem przez długie, długie lata. Ale wszyscy byliśmy dobrej nadziei ...

Naše poslední setkání v říjnu 2019 v Českém Brodě už tak radostné nebylo, i když jsi byl i přes zjevnou nemoc stále aktivní pro OLYMPSPORT, jehož jsi byl dlouhá, dlouhá léta lídrem. Ale všichni jsme doufali...

Nasze ostatnie spotkanie, Cesky Brod, październik 2019

Naše poslední setkání, Český Brod, říjen 2019

W dniu poprzedzającym wizytę u Ciebie, celebrowaliśmy 50-lecie współpracy pomiędzy OLYMPSPORTem i OLIMPIJCZYKiem. Koledzy z klubu zrobili nam niespodziankę przygotowując okolicznościowe wydawnictwa.

V den předcházející návštěvě u Tebe jsme oslavili 50. výročí spolupráce OLYMPSPORT a OLIMPIJCZYK. Kamarádi z klubu nám udělali překvapení přípravou příležitostných vydání.

*Akusik z personalizowanymi znaczkami i okolicznościowa koperta z okazji 50-lecia współpracy OLIMPIJCZYK i OLYMPSPORT
Tiskový list s personalizovanými známkami a příležitostná obálka k 50. výročí spolupráce OLIMPIJCZYK a OLYMPSPORT*

Drogi Przyjacielu, podróżowaliśmy wspólnie przez wiele lat, cieszyliśmy się przyjaźnią i czerpaliśmy radość z filatelistyki olimpijskiej i sportowej. Teraz podróżujesz w nieskończoność sam. Dobrej podróży!
Pozostań w Spokoju !

Milý příteli, cestovali jsme spolu mnoho let, užívali jsme si přátelství a užívali si olympijskou a sportovní filatelii. Nyní cestuješ nekonečně sám. Šťastnou cestu!
Zůstaň v pokoji!

Dr inż. Roman Babut (stavitel)
Prezes, od 1992 r.
Klub Zainteresowań „OLIMPIJCZYK”
Polski Związek Filatelistów

*Ps. Wszystkie fotografie i ilustracje pochodzą z mojego prywatnego archiwum
Ps. Všechny fotografie a ilustrace pocházejí z mého soukromého archívu*

2006 40 let OS

2007 Setkání OS v Brně

2008 Setkání OS v Praze

2009 Budapešť

2011 45 let OS

2012 Lucembursko

2014 Setkání OS Brno

2015 Valná hromada SČF

JAROSLAV PETRÁSEK † (1.1.1941 – 3.8.2022)

August **8** 2022

It is with great regret that we announce that on Wednesday, August 3, 2022, our friend, athlete and philatelist Jarda Petrásek left our ranks.

For many years he was the soul of OLYMPSPORT, its chairman from 1985 to 2018, and since 2018 its honorary chairman. He was among the most important philatelic collectors in the world, especially in the field of Olympic and sports philately. His contribution to Olympic collecting was rewarded with the J.A.Samaranch medal, which he received from IOC Member, J.A. Samaranch Jr., in 2012 as the first philatelist recipient in the world.

We will offer a detailed reminder of his merits in philately and also personal memories in the next issue of the Olympsport Newsletter.

Honor his memory!

OLYMPSPORT Committee

For more pictures of Jaroslav, please visit this blog post [tribute](#) (in Slovak)

S veľkou lítosťou oznamujeme, že ve strednu 3. srpna 2022 opustil naše řady náš kamarád, sportovec a filatelista Jarda Petrásek.

Dlouhá léta byl duší OLYMPSPORTU, v letech 1985 až 2018 jeho předsedou a od roku 2018 jeho čestným předsedou. Patřil mezi nejvýznamnější filatelistické sběratele na světě, zejména v oblasti olympijské a sportovní filatelie. Jeho přínos v olympijském sběratelství byl odměněn medailí J.A.Samaranch, kterou obdržel od člena MOV J.A. Samaranch Jr., v roce 2012 jako první filatelistický příjemce na světě.

Jeho zásluhy ve filatelii a také osobní vzpomínky podrobně připomeneme v příštím čísle Zpravodaje Olympsportu.

Čest jeho památce!

Výbor OLYMPSPORT

Pro více fotek Jaroslava prosím navštivte tento blogový příspěvek pocta (ve slovenštině)

2012 J.A.Samaranch Medal recipients: Jaroslav Petrásek, Donald Bigsby, and Donald Mackay-Coghill

2012 Držitelé medaile J.A.Samaranche: Jaroslav Petrásek, Donald Bigsby a Donald Mackay-Coghill

První držitelé medaile J.A.Samaranche byli v roce 2012 oceněni:

- Pan Jaroslav Petrásek, Česká republika, za aktivní působení v olympijské, mezinárodní, národní a lokální filatelii.
  - Pan Donald Bigsby, USA, za založení a vedení světově největšího klubu olympijských memorabilií Olympin.
  - Pan Donald Mackay-Coghill, Austrálie, za rozvíjení a iniciativu, směřující k tomu, aby přivedl sběratelství olympijských mincí k široké veřejnosti.
- Čínská pošta, za rozvoj a propagaci olympijského sběratelství v Číně

Po odeslání zprávy o odchodu Jaroslava Petráska na filatelistický Olymp obdržel předseda Olympsportu Josef Kočí maily opravdu z celého světa:

It is with great sadness that we learned of the passing of our Olympic friend Jaroslav Petrasek.

A historical and emblematic figure of Olympic collectors in his country, he was also recognized by the international community of Olympic collectors. Jaroslav knew how to share and transmit his passion and expertise in Olympic philately.

Today, the AICO family joins me in expressing our condolences to his family, friends, loved ones, and the Olympsport team.

In order to pay tribute to him, we invite you to visit his collection which he presented in 2021 at AIWOS :

<https://aicolympic.org/aiwos/047-no-profit-no-glory/>

Rest in peace Dear Friend,

Christophe AIT-BRAHAM
AICO President

S velkým zármutkem jsme se dozvěděli o úmrtí našeho olympijského přítele Jaroslava Petráska.

Historická a symbolická postava olympijských sběratelů ve své zemi, byl také uznáván mezinárodní komunitou olympijských sběratelů.

Jaroslav věděl, jak sdílet a předávat svou vášeň a odborné znalosti v olympijské filatelii.

Dnes se ke mně připojuje rodina AICO a vyjadřuje soustrast jeho rodině, přátelům, blízkým a týmu Olympsport.

Abychom mu vzdali hold, zveme vás k návštěvě jeho kolekce, kterou představil v roce 2021 na AIWOS:

<https://aicolympic.org/aiwos/047-no-profit-no-glory/>

Odpočívej v pokoji, milý příteli,

Dear Josef,

I am so sorry to learn of Jaroslav's passing. I remember the times we were able to get together, especially at the 2004 Olympics in Athens, and then more recently at (I think) Warsaw in 2019. Jaroslav always had interesting gymnastics philatelic material for me which I still have in my collection and exhibit.

I'll place a notice on the AICO website.

Respectfully,

Mark Maestroni
(AICO secretary-general)

Milý Josefe,

Je mi moc líto, když jsem se dozvěděl o Jaroslavově smrti. Pamatuji si doby, kdy jsme se mohli sejít, zejména na OH 2004 v Aténách a pak nedávno na (myslím) Varšavě v roce 2019.

Jaroslav měl pro mě vždy zajímavý gymnastický filatelistický materiál, který mám dodnes ve své sbírce a výstavě .

Umístím oznámení na webové stránky AICO.

S úctou

Ahoj Josef,

s hlbokým zármutkom sme všetci prijali správu o úmrtí nášho kolegu, kamaráta, fanatického zberateľa Jardu Petráska. Všetci členovia Slovenskej spoločnosti olympijských a športových zberateľov sme ho osobne poznali a radi si vymieňali názory s ním. Naša spoločnosť ho v roku 2014 ocenila vyznamenaním na našej výročnej schôdzi počas Bratislavských zberateľských dní (foto na ďalšej stránke).

Navždy ostane v našich srdciach, česť jeho pamiatke!

Braňo Delej (předseda SSOŠZ)

Zdravím vás priatelia a pridávam sa ku smútočným kondolenciám nielen slovom, ale aj príspevkom informujúcim všetkých zberateľov, v ktorom som si dovolil použiť vaše vyjadrenia a zaradiť zodpovedajúce fotky.

<https://www.postoveznamky.sk/jaroslav-petrasek-odisiel-do-olympijskeho-zberatelskeho-neba> a <http://www.ssoz.sk/>

Češť jeho pamiatke, človek jeho formátu nám bude veľmi chýbať!

Vojto Jankovič

(člen Olympsportu, SSOŠZ a správce webu www.postoveznamky.sk)

Jaroslav Petrásek odišiel do olympijského zberateľského neba

Autor: Vojtech Jankovič

Zdroj: www.ssoz.sk

Publikované: 11. 08. 2022 12:21

IMOS

Mit Jaroslav Petrasek hat die IMOS einen ihrer langjährigen zuverlässigen Partner und Freund verloren. Schon zu Zeiten des geteilten Europas standen viele Sammler – auch aus der DDR – mit ihm in Kontakt. Nach dem Umbruch in Europa wurde es leichter, und wir trafen uns bei der IMOS. Ich erinnere mich noch an unser erstes persönliches Zusammentreffen beim IMOS-Kongress in Bad Aibling Anfang der 90-er Jahre. Viele weitere sollten später folgen – wie z.B. in Atlanta 1996 bei den Olympischen Spielen, Berlin 1998 beim IMOS-Treffen im Olympiastadion, in Budapest 2009 oder in Mamer/LUX 2012, wo die OLYMPSPORT und IMOS für den internationalen Beitrag der Ausstellung sorgten.

Für mich persönlich war der Höhepunkt unserer Zusammenarbeit die gemeinsame Veranstaltung in Hellendorf/Petrovice im Jahre 2011, als wir uns anlässlich des Eintreffens des ersten Olympischen Feuers in Deutschland vor 75 Jahren am Grenzübergang trafen.

Mit seinen Exponaten zur tschechischen Geschichte des Sports und der physischen Erziehung hat er dem tschechischen Sport ein Denkmal gesetzt - wenn auch nur mit unseren bescheidenen philatelistischen Mitteln aus Memorabilien aus Papier.

Wir werden sein Andenken in Ehren bewahren.
Thomas Lippert

IMOS

S Jaroslavem Petráskem ztratil IMOS jednoho ze svých dlouholetých spolehlivých partnerů a přátel. I v době rozdělené Evropy se s ním stýkalo mnoho sběratelů – včetně těch z NDR. Po převratu v Evropě se věci ulehčily a setkali jsme se v IMOS. Dodnes si pamatují naše první osobní setkání na kongresu IMOS v Bad Aiblingu na začátku 90. let. Mnoho dalších mělo následovat později - např. v Atlantě 1996 na olympijských hrách, v Berlíně 1998 na setkání IMOS na olympijském stadionu, v Budapešti 2009 nebo v Mamer/LUX 2012, kde OLYMPSPORT a IMOS poskytly mezinárodní příspěvek na výstavu.

Pro mě osobně byla vrcholem naší spolupráce společná akce v Hellendorfu/Petrovicích v roce 2011, kdy jsme se setkali na hraničním přechodu u příležitosti 75 let od přenosu prvního olympijského ohně do Německa.

Svémi exponáty o českých dějinách sportu a tělovýchovy vytvořil pomník českému sportu - byť jen našimi skromnými filatelistickými prostředky papírových upomínkových předmětů.

Uctíme jeho památku.
Thomas Lippert

Opustil nás Ing. Jaroslav Petrásek

Ing. Jaroslav Petrásek (1.1.1941 – 3.8.2022)

Ve věku 81 let zemřel bývalý dlouholetý předseda **Olympsportu** (1985-2018) a jeho čestný předseda, **Ing. Jaroslav Petrásek**. Byl nadšený sportovec a filatelista.

V roce 2012 oceněn Mezinárodním olympijským výborem udělením medaile Juana Antonia Samaranche za sběratelství s olympijskou tematikou (Juan Antonio Samaranch Medal for Olympic Collecting), v jeho případě za jeho přínos k rozvoji olympijské filatelie.

V rámci klubových setkání přednášel na téma **Nové směry ve filatelii – otevřená třída a jednorámové exponáty** (28. cyklus – 1.11.2007)
Zavzpomínejte na něho s námi.

Výbor Klubu filatelistů, sběratelů specializovaných oborů, 00-15 Praha

Na shledanou, milý Jardo!

Olympsport som začal „vnímat“ v čase, keď žezlo v tomto kráľovstve priateľov prevzal „spiritus movens“ všetkého dobrého, čo som v našej československej olympijskej a športovej filatelii zažil – Jarda Petrásek. A i keď moja staropamäť starého chlapa môže skresľovať, prehadzovať dáta i miesta, celkový dojem neskreslí. Vynorí sa z nej impozantná budova školy, kde Jarda riaditeľoval a my sme sa tam „slézali“, vynorí sa „jeho“ domáca filatelistická izba a mraky celistvostí s miernym či výraznejším cigaretovým odérom, vynoria sa Dana a Emil Zátokovci ako hviezdy najjasnejšie na výstave v Českom Brode... i spomienka na Emilom temperamentne rozliaty pollitrák piva, ktorý len o chl p minul kazetu s Olympijským radom, ktorého bol laureátom a ktorý priniesol na besedu ako „predmet doličný“. A tiež cesta do Poľska, kde sme „komisárili“ na výstave Basketfil v Poznani, ktorá sa konala v rámci ME v Jardovmu srdcu blízkom „baskete“ v r. 2009. Odvtedy som sa stal čitateľom dnes už zabudnutého Georgesa Formbyho, ktorého pesničky mi Jarda predvádzal z kazety v jeho „samochode“. Jardu už začínala „brat“ chrbtica, ale držal sa statočne.

Výstavy boli vlastne jedným z hlavných „jhrísk“, kde sme boli tradičnými spoluhráčmi. V Atlante nám organizátori Olympilexu našli síce celkom slušný hotel, ale ani pojem „periféria“ jeho polohu vo vzťahu k downtownu celkom nevystihuje. Keď sme sa úspešne doviezli ako zrejme jediní „bíli“ (vyzeralo to ako „segregácia naruby“) vo vagóne metra na konečnú, čakala nás dlhá cesta autobusom. A keď sme takmer na dohľad od nášho noclažišťa z autobusu vystúpili, nečakal nás nikto, čo by nám nevadilo, ale nečakal nás ani... chodník. Taká drobnosť, ale pochopili sme, že autá chodníky nepotrebujú a nik okrem nás s kuframi plnými exponátov krajinou netiahol. Manfred Bergman dovedol medzi filatelistov legendu medzivojnovnej olympijskej gymnastiky – Leona Štukelja (všetko je na webe, aj ten Formby) a nás „vytrhol“ z usilovného písania adries na obálky budúcich olympijských celistvostí. Ako adresáta sme využívali Jardovho známeho, lebo R-listy v takom kvante do zámoria by nás rýchlo zruinovali, „domáce“ boli predsa len lacnejšie.

O Olympilexe v Aténach, ktorý bol mojím „posledným“, lebo zločinecký komunistický režim v Pekingu som nebol ochotný exponátom podporiť, môžeme smelo povedať, že bez nás dvoch a Romana Babuta by vari ani „nestál“. V ukrutnom hici sme sa dovliekli na výstavu s exponátmi deň pred jej plánovaným otvorením. A tam sme zažili v drsnej realite to, o čom vtedy ešte pomerne normálny profesor Klaus hovoril v súvislosti s Gréckom a eurom. Priateľ Virvilis, súbežne fajčiari minimálne tri cigarety tam „velil“ skupine asi šiestich „staviteľov“ výstavy, dôsledne napíňajúcich názov českého filmu: Parta hic – práce nic. Za odpoľudnie sme v trojke zavesili dobré dve tretiny exponátov... a keďže to už začínalo byť trápne, kohorta dedičov Odyseových sa zmátorila a zavesila tú poslednú tretinu. A na druhý deň prišiel... nie, nie kúzelník, ale J.A.Samaranch, s ktorým sa filatelia na OH vzopäla a s ktorého odchodom, žiaľ, postupne ticho hasla.

Nezhasli sme však my, členovia Olympsportu, aj keď ja som už „zarubežnyj“, nezhasli Taliani a Francúzi, Argentínčania ani Američania, nezhasol ani IMOS, ktorý po pravom Germánovi priateľovi Germannovi našiel dobrého a neuveriteľne pracovitého človeka – nášmu srdcu blízkeho Thomasa Lipperta. A tak sme si spolu s Imosákmi v r. 2011 pripomenuli na česko-nemeckej hranici Petrovice-Hellendorf prvú štafetu olympijského ohňa spred 75 rokov. Ako inak – i s Jardom.

S Jardom sa lúčime, ale vieme, že sa s ním, keď príde čas, stretne kdesi na olympijskom a športovom filatelistickom Olympe. Na nekončiacей výstave toho, čo sme zozbierali, na debatách o tom, čo nám náš prežitý filatelistický život priniesol a pri nekonečnom „rachlení“ v kopách celistvostí, aby sme vylepšovali v exponátoch to, čo sme počas pozemského života nestihli...

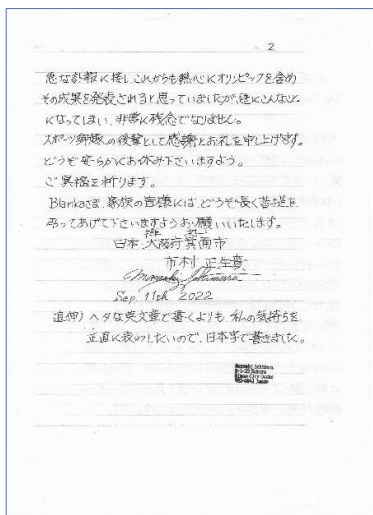
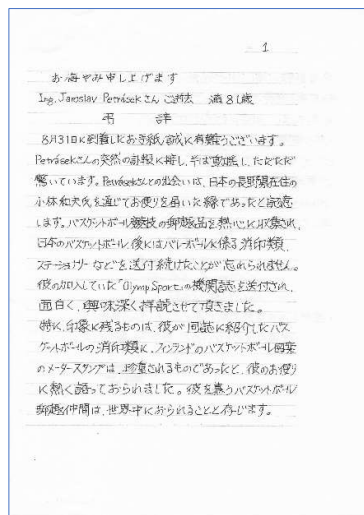
Peter Osuský,

Slovenská spoločnosť olympijských a športových zberateľov

Milý Josef,

v jednom z fotoalbumov som našiel fotku, ktorá je v prílohe. Sme na nej s Jardom na OH v Atlante, o čom píšem i vo svojej spomienke. A ako sa v Atlante sluší a patrí: v spoločnosti Coca-Cola. Raz sa tak zase kdesi stretneme! Zdar a silu!

Peter OSUSKÝ (člen SSOŠZ a Olympsportu)

Prijmíte prosím mou upřímnou soustrast.

Ing. Jaroslav Petrásek zesnul v dožitých 81 letech.

Kondolence

Vřele děkuji za dopis, který jsem obdržel 31. srpna 2022. V něm byl přiložen nekrolog pana Petráska, čímž jsem byl otřesen a velice překvapen. S panem Petráskem jsem se dostal šťastnou náhodou do písemného styku prostřednictvím pana Kazuema Kobajašiho z japonské prefektury Nagano. Nemohu zapomenout na to, jakým byl nadšeným sběratelem filatelistických materiálů spojených s basketbalovými soutěžemi a také celin se znehodnocovacími razítky a motivy japonského basketbalu a volejbalu, které jsme si nepřestali posílat.

K tomu se přidalo přeposílání časopisu organizace „OLYMPSPORT“, který jsem si vždy si s hlubokým zájmem přečetl.

Obzvláště se mi vybavuje, jak jsem mohl obdivovat v tomto časopise jím představený vzhled znehodnocovacího stroje, o kterém jsme zaníceně debatovali v korespondenci.

Vím, že bude chybět kolegům filatelistům specializujícím se na basketbal po celém světě. Než jsem obdržel tuto neočekávanou novinu, myslel jsem si, že bude moci pokračovat v prezentaci výsledků svého nadšení a zájmu o olympijské sporty, ale došlo k této náhlé události, což je velká škoda. Jakožto jeho mladší kolega sportovní filatelista bych chtěl vyjádřit svůj vděk a dík.

Kéž odpočívá v pokoji.

Modlím se za jeho štěstí na onom světě.

Všem z rodiny paní Blanky prosím předejte mou kondolenci a přání štěstí na onom světě.

S úctou
ve městě Mino, Ósaka, Japonsko
Ichimura Masaoki
11. září 2022

PS. Raději, než abych tento dopis psal kostrbatě v anglických větách, napsal jsem jej, abych upřímně vyjádřil své pocity, v japonských znacích.
(překlad z japonštiny zajistil předseda Olympsportu Josef Kočí)

Fotografie z historie Olympsportu, kterou nesmazatelně a nezapomenutelně psal také Jaroslav Petrásek:

1979 – Setkání Olympsportu v Českém Brodě

1981 - Setkání Olympsportu v Brně, zprava Jaroslav Justýn, Jiří Nekvasil a Jaroslav Petrásek

1982 - Dny námětové filatelie, Český Brod, zleva Jaroslav Petrásek, Vladimír Viklický, Zdeněk Slováček, Jaroslav Justýn a František Sopko

1983 - Setkání OS v Belvederu na Praze 7, zleva Vítězslav Šlechta, Jaroslav Justýn a Jaroslav Petrásek

1983 – Výstava v muzeu SNB v Praze, Jaroslav zcela vpravo, přítomen byl také známý reportér Karel Malina

1985 - Lausanne, Juan Antonio Samaranch se zdraví s Jaroslavem

1996 – Praha, FTVS, seminář Olympismus a křest olympijského CDV, zleva pánové Miroslav Špaček (ČP), Lumír Brendl (ČSF), Jaroslav Petrásek, Jiří Kössl (ČOA) a Roman Babut

1996 - Ústí nad Orlicí, setkání OS, zleva Zdeněk Slováček, olympijský medailista Otokar Hořínek a Jaroslav Petrásek

1998 - Český Brod, setkání Olympsportu

1990 - Winterthur, setkání IMOS, delegace OS, zleva ???, Jaroslav Justýn, Karel Mauer, ???, Radek Jásek a Jaroslav Petrášek

1991 - Český Brod, setkání OS - IMOS, Jaroslav druhý zleva

1993 - Bad Aibling, zleva Radek Jásek, Josef Kočí, Zdeňka Divišová, Jaroslav Petrášek a Anďelín Adolf

1995 - Budapešť, zasedání MOV a ME v lehké atletice, Jaroslav Petrášek a Stanislav Kamenický

1996 - Bratislava, setkání SSOŠZ, Jaroslav Petrášek a Ervín Smažák

1998 - Výstava PRAGA, zleva Ivan Vápenka, Jaroslav Petrášek, Joe Lacko a Marie Justýnová

1999 - Výstava Olympsport 99, Jaroslav Petrášek doprovází předsedu MOV Juana Antonia Samaranche

2005 - Setkání OS v Brně při výstavě Brno 2005

2008 - Setkání OS v Praze, Jaroslav Petrášek předává Marii Justýnové zlatou medaili z Olympexu 2008 v Peking

2011 – Setkání OS – IMOS, hraniční přechod Petrovice/Hellendorf, u pomníku, který připomíná první přenos olympijského ohně do Berlína 1936, si dřepí Thomas Lippert a Jaroslav Petrás

2016 – Praha, Veletrh Sběratel, zleva Jan Petrás, Václav Diviš a Jaroslav Petrás

2016 - Praha, Slavnostní setkání OS k 50. výročí založení Olympsportu. Čestný host Prof. František Kolář a Jaroslav Petrás

Ve vzpomínkách na Jaroslava Petráska by se mohlo pokračovat nekonečně dlouho a je to krásné vzpomínání. Každého z nás ovlivnil v tom dobrém slova smyslu a „nakazil“ olympijskou a sportovní filatelii. Na závěr použiji dvouverší Františka Hrubína: Kdo žije v srdcích, neumírá...

Jardo, díky za vše!

redaktor Zpravodaje Honza Petrás

Podzimní, 81. setkání Olympsportu, se uskuteční

v sobotu 12. listopadu 2022 od 9 hodin v Praze – Holešovicích

jako obvykle v zasedací místnosti Českého střeleckého svazu.

Přesná adresa místa setkání je U Pergamenky 3, Praha 7.

Od stanice metra C, Nádraží Holešovice, tramvají na Ortenovo náměstí a odtud je to již do ulice U Pergamenky kousek. K setkání připravujeme příležitostné razítko a jednáme o účasti úspěšných olympioniků, jména prozrazovat nebudeme, abychom to nezakřikli. Bude to pro vás, kteří přijedete do Prahy, překvapení.

Do dnešního čísla přispěli: Roman Babut, Branislav Delej, Václav Diviš, Vojtech Jankovič, Radek Jásek, Josef Kočí a Peter Osuský. Všem za to upřímně děkujeme a redakce se těší na další příspěvky i od Vás.

Uzávěrka příštího čísla je 1. prosince 2022

Zpravodaj České asociace pro olympijskou a sportovní filatelii

adresa: Vašátkova 2, 198 00 Praha 9, tel. 739 033 170

MAIL: OLYMPSPORT@OLYMP-SPORT.CZ, [HTTPS://WWW.OLYMP-SPORT.CZ](https://www.olymp-sport.cz)

Předseda Josef KOČÍ, Okružní 7, 779 00 Olomouc
Místopředseda Ladislav JANOUŠEK, Vašátkova 2, 198 00 Praha 9
Sekretář Václav DIVIŠ, Pavrovského, 2558/14, 155 00 Praha 13
Redaktor Jan PETRÁS, U lesíčka 5, 620 00 Brno
Knihovník Radek JÁSEK, Havlíčkova 271, 281 21 Červené Pečky
Techn. podpora Jaroslav FINGER, Lázeňská 593, 789 61 Bludov
Market. podpora Zdeněk SVĚDIROH, Na stráni 572/6, 571 01 Mor. Třebová

joseph.koci@seznam.cz
ladajan55@seznam.cz
divis@olymp-sport.cz
petras.jan13@seznam.cz
radek.jasek@seznam.cz
finger.jaroslav@seznam.cz
zdenek.svediroh@seznam.cz